

Out of Africa, digitale flessenpost - DEEL 2

'Ex africa semper aliquid novi' (Plinius de Oudere)

Zuidelijk Afrika 15/1 - 26/2/2015

ZA Kaapstad

Zo 18012015

Te weinig geslapen wegens lang doorgepend aan mijn dagrapporten aan de bovenwereld, gesteld dat ik mij nu op de onderwereld bevind. Maar wegens de aarde rond en draaiend rond de denkbeeldige noord-zuid-as en onze positie bepaald door de universele zwaartekracht, moet ik de test van de draaiing van een waterkolk nog doen. Edoch de afloop met sluitstukjes in bad en lavabo zitten vast aan de uitloop, zodat een kolk niet echt duidelijk wordt. Nochtans, vanavond lukte het min of meer met wat vuil in het water. Al wordt tegenwoordig dat Coriolis-effect als onmogelijk visualiseerbaar beschouwd in een lavabo of bad, wegens teveel storende factoren. Waar ze ons vroeger toch allemaal gelukkig mee hielden in de lessen fysica. De draaiing is hier in mijn bad wel met de wijzers van de klok mee!

Licht ontbeten, zout zit hier in potjes met 1 opening, peper in 3 openingen. Effe schrikken. Ook van het schrijnende rood op de rug van mijn handen en in mijn aangezicht. Ondanks mijn lange mouwen en grote hoed.

Tafelberg

Opgestapt naar het toekomstige Zeitz MOCAA museum in het oudste en hoogste betonnen gebouw van Afrika: graansilo's die omgebouwd worden tot museum, arts & crafts, lofts en zo. Tegen 2017 zou het openen. Ze zullen zich dan toch moeten haasten lijkt het mij.

Vandaar met de rode buslijn door het nieuwe en oude centrum, met nog erg mooie koloniale huizen. Strands was echt het strand voor de baai gedempt werd en tot handels-, industrie- en woonzone werd omgebouwd.

Dan de lange kronkelende klim langs mooie oude en hypermoderne huizen naar de kabellift voor de Tafelberg die behoorlijk prijzig scoort: 22€! Bij de chauffeur te betalen! Om lange ticket wachtrijen te vermijden? Wegens het als slecht voorspelde weer zijn er dus geen wachtrijen. Gelukkig erg vroeg opgegaan, nog veel zon maar eens boven snel opkomende mist die steeds dikker werd.

De kabelbaan heeft een draaiend platform zodat iedereen een hele toer volmaakt voor de aankomst, en dus ook voor de open ramen komt voor de foto's.

Er is wat animositeit bij een stel West-Vlaamse meisjes wegens acute hoogtevrees bij de open raampartij. Ze zijn met de gepaste jongens op studiereis volgens een van de oudere leraars want ze studeren voor sommelier!!!

Leuke school, nooit gedacht dat er zulke studiereizen bij te pas kwamen.

Een groep Nederlanders is voorzien van twee Limburgs vlaaien die ze boven gezamenlijk nuttigen. Het uitzicht is verbluffend, de Abseilers angstaanjagend.

Het weer is hier heel erg wisselend door de botsende golfstromen, amlandse winden die door de scherpe kloven achter de Tafelberg nog meer aanzetten. Het warme zeewater wordt weggeblazen en de koude Golfstroom komt omhoog, waardoor 's zomers kouder water dan 's winters.

Boven is er een winkel en eetcafé, toch ook wandelaars hoewel de meesten van beneden naar boven klimmen en dan met de kabelbaan terug. Een



paar monumenten voor wie zijn nek brak, stierf aan een zonneslag, en dies meer. Het waren allemaal grote liefhebbers van Tafelberg!

Stranden, homo's en straatrovers.

De weg naar beneden en langs de kust doe ik nu voor de tweede keer met de rode buslijn, gisteren met de blauwe. Wel erg mooie stranden, zeezichten, ongelooflijk mooie huizen en villa's, waarin zelden zwarten. Wel veel zwarten op het strand en langs de oude trambaan die nu een promenade is. Zwemmen wordt hier amper gedaan wegens de zee veel te koud, zeker 's zomers. Er is wel een getijdenbad dat erg populair lijkt.

Er zitten erg veel homokoppels, ook op de hoponhopoff bussen, dat valt me nu echt op. Vooral ouderen, vaak ook kaal geschoren en met tatoeages her en der.

Cape Town, the gay capital of Africa!

In de stad de gele Tour gezocht, de bus was stuk, dan maar te voet langs de Sint Georges Cathedral van destijds Desmond Tutu naar het SA museum. Een securityman kwam spontaan vragen of hij me kon helpen. Hij loopt de hele tijd mee en gaf wat uitleg.

En hij blijft met maar aanspreken met 'Papaa' : ' sorry, Papaa, attention Papaa, look out Papaa, thank you Papaa.'



Ik word er ongemakkelijk van. Door de VOC Garden was beter geweest. Maar hij houdt vol een zware taak te hebben in de nochtans sjeke wijk, wegens veel straatrovers die auto's plunderen en voorbijgangers van juwelen en tassen verlossen. En kijk, loopt er toch plots zo'n kerel voor ons. Hij spreekt in het Engels op krachtige en luide toon een gebiedend verbod om nog langer aanwezig te zijn in zijn straat, waarop de andere protesteert en hij zegt dat hij zijn argumentatie kent en er geen enkele rekening mee kan houden. Waarop nog wat in een lokale taal en de kerel met een zeer smerig fluo hesje om zijn mager lijf verdwijnt. Hij heeft Papaa toch maar mooi gered van deze onverlaat. Bij de tweede busdoorgang zie ik zijn vuile fluo compaan auto's2 begeleiden bij het parkeren en de bus helpen bij een al te smalle doorgang aan de nationale bibliotheek.

Het gluiperige spel van goed en kwaad!

Penny Siopsis over de moord en het opeten van de blanke lerse non Dr. Elsie Quinlan

Het SA nationaal museum huisvest alleen geologie en astronomie, dus ondanks de lekkere koelte binnen, op naar the National Art Gallery waar enkele interessante werken en een indrukwekkende retrospectieve van Penny Siopsis. Ik vind vooral haar rozig rode werk over geweld aangrijpend. Vooral dat over de blanke non die als arts in achterbuurten werkte en door een razend betogende menigte in haar auto in brand gestoken werd, omdat ze daar per ongeluk als blanke in een auto passeerde.

<http://www.iziko.org.za/calendar/event/time-and-again-a-retrospective-exhibition-by-penny-siopsis>.

<http://www.artthrob.co.za/Reviews/2011/04/Lloyd-Pollak-reviews-Whos-afraid-of-the-crowd-by-Penny-Siopsis-at-Stevenson-in-Cape-Town.aspx>



The Mob-Murder and Cannibalizing of nun Dr Elsie Quinlan: East London South Africa 1952



Dr. Elsie Quinlan (Sister Mary Aidan)

"Here is a white woman, let's kill her."

Soon she found herself in the township where blacks were rioting while policemen were attempting to control the volatile situation. Dr Elsie Quinlan's prime objective was to carry out her Christian Ministry but found herself amongst a sea of ill disciplined Black people who had no interest in the Christian Mission. Mike Smith Writes:

"Upon seeing Dr. Quinlan, a young black woman called out, "Here is a white woman, let's kill her". Shouting obscenities, they stepped her car smashed her windscreen in with a knobkerrie and struck at the driver. The Roman Catholic nun folded her hands in prayer. She was pelted with bricks, beaten with sticks, stabbed with a kitchen knife and then set alight. What happened next is just too horrific for words. The crowd opened up for a young woman brandishing a breadknife. Someone asked, "How can you finish a lady who helped us so much?" The knife was passed to a youth who cut flesh from the charred body. "I am eating the meat, because I want to get tough", said a young woman. Another began to eat the flesh for fear of being called "a spy". While a young man was sharpening a knife against a sickle, a newcomer to the crowd was told, "We are eating the body of a nun." One woman took some "meat" to show her child what human flesh looked like; others took the flesh home where they ground it into a fine powder to make medicine (known as Muti). By nightfall nine people have been killed and several church buildings of the Roman Catholic and the Anglican churches including training colleges built for blacks were burnt down." <http://www.toursofthefranconow.blogspot.nl/>

AFRICANS KILL NUN, OTHER WHITES IN RACIAL RIOTS

Associated Press

EAST LONDON, Nov. — An African mob murdered a European nun in East London yesterday then went on to kill at least another two Europeans.

The Mercury in Hobart, Tasmania published an article on 11 November 1952 about the mob-murder of Irish nun, Dr Elsie Quinlan. They censored out the details that her charred body had then been extensively cannibalized by black families.

The Mercury (Hobart, Tasmania) Tuesday 11 November 1952, page 2. <http://trove.nla.gov.au/df/def/article/27120486>

Description

Archive 1953: The muti-murder and cannibalising of Irish nun Elsie Quinlan in South Africa 1952 in 'impromptu protest action by ANC members'.

November 10 1952. Dr Elsie Quinlan and another nun found themselves in a violent Black protest which the police were trying to diffuse. Mike Smith wrote: "At that stage Dr. Elsie Quinlan, (Sister Mary Aidan) a 37-year-old Irish-Dominican nun from Cork who also was a medical doctor, had set off in her tiny black English car to take baskets of food to her black patients in the rowdy South African city of East London. The medical doctor had been in South Africa for 14 years working amongst blacks; trying to curb the enormous black-infant death rate in the Eastern Cape. (In 1952 almost every second black baby died.) Soon she found herself in the township where blacks were rioting while policemen were attempting to control the volatile situation. Dr Elsie Quinlan's prime objective was to carry out her Christian Ministry but found herself amongst a sea of ill disciplined Black people who had no interest in the Christian Mission. Smith Writes:

"Upon seeing Dr. Quinlan, a young black woman called out, "Here is a white woman, let's kill her". Shouting obscenities, they stopped her car smashed her windscreen in with a knobkerrie and struck at the driver. The Roman Catholic nun folded her hands in prayer. She was pelted with bricks, beaten with sticks, stabbed with a kitchen knife and then set alight.

What happened next is just too horrific for words. The crowd opened up for a young woman brandishing a breadknife. Someone asked, "How can you finish a lady who helped us so much?" The knife was passed to a youth who cut flesh from the charred body. "I am eating the meat, because I want to get tough", said a young woman. Another began to eat the flesh for fear of being called "a spy".

While a young man was sharpening a knife against a sickle, a newcomer to the crowd was told, "We are eating the body of a nun."

One woman took some "meat" to show her child what human flesh looked like; others took the flesh home where they ground it into a fine powder to make medicine (known as Muti).



By nightfall nine people have been killed and several church buildings of the Roman Catholic and the Anglican churches including training colleges built for blacks were burnt down."

So much for Africa and the ANC who used trash like this to bring their communist utopia to South Africa. Did you know that since coming to power in 1994 over three hundred thousand people have been murdered in a communist bloodbath under the watchful eye of the ANC?

Now remember some people will say "well that was then", as if her life and the way she died meant nothing! But the same kind of behaviours are being carried out against minorities even though the ANC has been in power for nearly twenty years. Twenty years

seems to be a magical mark for rulers in Southern Africa (eg. Mugabwe) where these pontificating rulers subject minorities human rights violations.

Remember everyone in the International community expects the same level of morality that the ANC demanded from everyone else. hence the war in Bosnia in recent times. Still no help by the international community here because they KNOW this is the way blacks behave in Arica. In any event I hope the ANC will produce a monument in 2012 that is fitting to her work and memory. Rest in peace Dr Elsie Quinlan.

<http://www.toursouthafricanow.blogspot.nl/>

Read more at <http://www.censorbugbear.org/farmitracker/reports/view/1512#VD8dhWOe21t32ccj.99>

Tuynhuis, daklozen en Joden

Op naar eten, maar achter de indrukwekkende groentetuin van het VOC wacht een drukte van belang en flink aanschuiven. Dus verder naar het SA Joods Museum van de holocaust maar ik loop vast op het prachtige Tuynhuis waar nu Zuma als president resideert wanneer in Kaapstad. In het park is er nog een standbeeld van Jan Smuts, de boerengeneraal, van Cecil Rhodes die aan de Zuidafrikanen met zijn gestrekte arm de richting naar hun noordelijk achterland wijst en nog een andere Engelse (?) generaal met een duif op zijn bronzen klak. Een gedreven jonge, Indisch ogende, man kwam officieel donaties vragen voor een petitie als hulp voor de 150 daklozen die in het park de nacht doorbrengen. Hij vroeg 300 rand (30€) ;-)! Buitenlander was geen probleem. Als ik zei me niet te willen mengen in de SA binnenlandse aangelegenheden, liep hij zonder boe of bah naar het volgende slachtoffer. De gedrevenheid herkende ik, enigszins beschaamd.

Het joods museum zou gesloten zijn op zaterdag én zondag, edoch een enthousiaste oude man met keppeltje loodste me langs de andere kant binnen, door de streng beveiligde security naar een prachtig binnenplein met bomen en koele schaduw en een gedenksteen - door Nelson Mandela als eerste steen voor het hele gebeuren had gelegd - met veel kinderrijke gezinnen van joodse Zuid-Afrikanen die kosjer kwamen lunchen.



Lekker - salade van feta, rode biet, pompoen, sesam, dressing voor komkommer, wortelen - niet duur en slechte bediening door zwarte niet joden.

Het museum was interessant en architectonisch erg mooi.

De vrouw aan de kassa had familie in Brussel en Parijs en vroeg wat er aan de hand was.

In SA hadden ze gelukkig 'for the moment' geen last van de vele islamieten.

Overigens vertonen ze hier een interessante documentaire over Mandela die telkens benadrukt dat de joodse leiders fel tegen apartheid gekant waren, dit in tegenstelling met de andere blanken.

De meeste joden hier kwamen uit midden Europa. In de kelder werd een Baltische shetel nagebouwd, ter herinnering voor de jeugd. Ook uit de Arabische landen kwamen er bij het begin van de 19de eeuw. En uit andere Afrikaanse landen op de vlucht.

Ze handelden vooral in diamant, goud, juwelen, struisvogelveren.

Belangrijke schrijvers, wetenschappers, kunstenaars, politici enz blijken allemaal jood, jood geweest of uit joodse families voort te komen. Zelfs Nobelprijswinnares Nadine Gordimer!



De man aan de uitgang weet niets van de zwarte joodse stam, de Lemba, die bewezen naar antropologie en nu ook DNA onderzoek effectief joods bleek na een paar duizend jaar geleden gevlucht uit de streek van de Rode Zee als nakomelingen van Salomons bezoek aan de Queen of Sheba, die van het latere katten eten.

<http://www.freemaninstitute.com/Gallery/lemba.htm>

http://en.m.wikipedia.org/wiki/Lemba_people

<http://www.sajewishmuseum.co.za/>

Er was nergens iets van te zien in het museum. Maar hij weet wel zeker dat ze nu zouden erkend zijn. Voor de goede orde hebben ze wel twee bekeerde zwarte joden in hun synagoge.

District Six en 'Ons Kasteel'

De gele hoponhopoff buslijn doet verder de oude binnenstad, de regeringsgebouwen met een ruitersstandbeeld van de boer soldaat politicus Louis Botha, met verder een lang verhaal over District Six dat weggebuldoerd werd onder de apartheid waar het zo leuk was in de multiculti-

melting pot van gevluchte slaven (?) met illegale squatters, arme blanken (bedoeld wordt arme joden), Maleiers enz. 's Nachts was dit hét gebied van de drugbendes, overdag muziek en mengkeuken.

Naast het zondags gesloten District Six museum blijkt een getraliede gang waarachter uitgemergelde jonge heroinehoertjes in een soort revitaliseringsprogramma zitten opgesloten.

Het lijken nog echte kinderen. 'Ons kasteel' laat ik met deze



ronde aan mij voorbijgaan. Er is een huwelijksstoet voor de fotoreportage op stap, met de bruid in het wit. Pakistaans denk ik. Het gebouw is een oud Hollands fort met veel bastions, dat destijds aan het zeewater grensde.

Verder mooie art Déco bankgebouwen met als topper dat van 'Die Ou Mutuel' met smalle eindeloos hoge driehoekige erkerramen, wat nu een verzameling sjieke loften is geworden. Wel spectaculair.

Zonsondergang Night Tour op Signal Hill.

Dan met de bustour nog eens de hele zaak rond tot Watershed alwaar wrap, slow food en rooibos thee voor de zonsondergang op Signal Hill. De tocht naar die bergtop wordt voorgesteld als een vorm van ontbering waartoe vooraf voedselpakketten kunnen gekocht worden bij de organisatoren. Er staan echter honderden auto's met heel veel jongeren en ouderen, koppels, gezinnen, moslimfamilies, die picknicken maar in tegenstelling tot mezelf gekleed zijn op de toch behoorlijk koude en felle wind. Er staan zelfs ecologische toiletten en een handige jongen baait er een karretje uit met warme dranken.

Op het dichtst bezette stuk, een soort aula tegenover de zee, is het gras vervangen door groene matten, waarop intussen honderden mensen op de grond gezeten over de Oceaan turen..

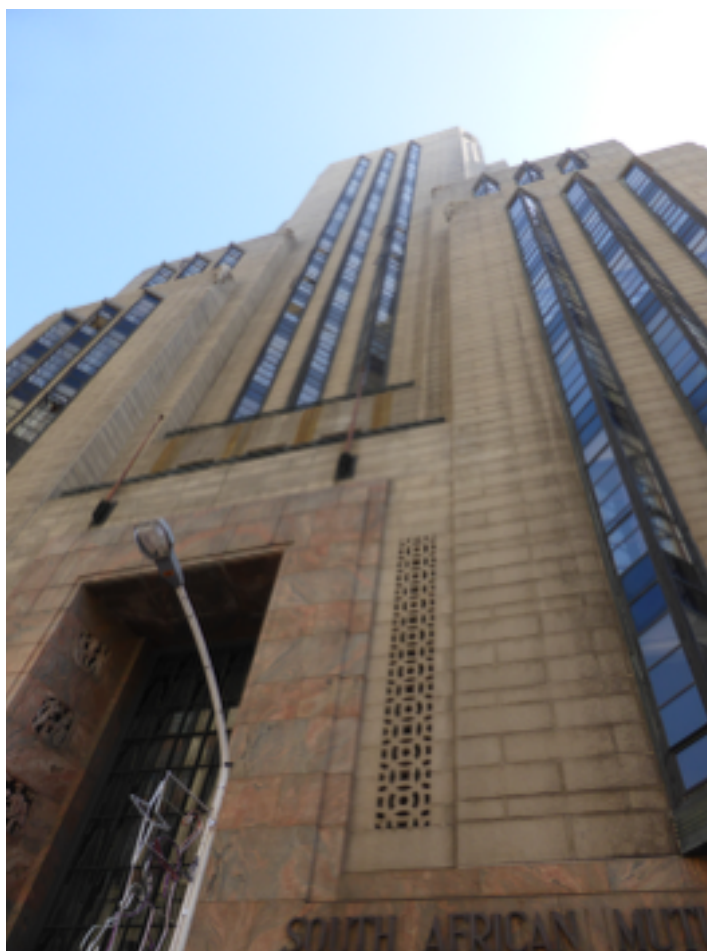
Naarmate de zon zakt neemt de wind toe en wordt het dal tussen Leeuwenkopberg en Tafelberg leeggeblazen, wijkt de Tafelbergwolk en komt het licht achter de Leeuwenkopberg vandaan. Wel een indrukwekkend fenomeen.

Ik kruip terug in de bus bij een bejaarde vrouw die mijn vragen niet beantwoordt. Alsof ze doof is.

Pas als haar gezelschap ons komt vervoegen blijken ze een nauwelijks te verstaan Duits te mompelen.

Ik vraag aan de intelligentst ogende bejaarde van het gezelschap wat voor Duits zij spreken. Blijkt het een Zwitsers dialect te zijn. Hij verzekert me echter dat ze ook wel Hoogduits verstaan omdat ik het als een soort Zuid-Afrikaans Duits begrepen had.

Intussen is mijn aangezicht goed verbrand, ondanks de Nivea 50 van vanmorgen, mijn hoed en mijn benedendeks zitten.



Naarmate de zon zakt meer wind, wisselend, tot ze de wolkenlaag over de zee raakt rond 19:45 h

Uit de turende massa stijgt een applaus op en talloze lichtflitsen die in het ijle verdwijnen.

Vanop het bovendeck van de bus kan ik een adembenemende reeks beelden maken inclusief panorama. Het probleem met zo'n klein foto toestel met groot scherm is dat je met zonnebril er niets van ziet en zonder zonnebril bij veel licht ook niet.

Over de Atlantische oceaan komt een roze gloed ook in het oosten door de zonnestralen die tangentieel gebroken worden. Nu wordt het snel donkerder. En dus probeert iedereen met auto's zo snel mogelijk naar beneden te komen.



Maar de bus kan niet door wegens dubbel geparkeerd! De reizigers zitten nu bijna allemaal benedendeks, tegenover mij twee koppels Afrikaners waarvan een jonge vrouw mee beweegt op de tonen van Johnny Clegg - overigens ook een joodse jongen volgens het museum - en Savuka met 'Scatterlings of Africa'.

http://en.m.wikipedia.org/wiki/Johnny_Clegg

Op Signal Hill floepen de lichten van de octaëder aan. Vroeger klonken er kanonschoten als er schepen aankwamen opdat de boeren hun vers voedsel zouden aanvoeren. Nu klinkt er dagelijks om 12 uur 's middags een kanonschot over de vallei. En iedereen kijkt dan op zijn of haar horloge.

Vanmorgen en vanavond een keer of vijf aangesproken door jonge bedelaars en zelfs een Indisch type die kwam vertellen dat hij zijn citybuspass kwijt was.

De wind is behoorlijk sterk, op mijn eenzame hotelkamer op de derde verdieping van de Citylodge boven het oude Hollandse bastion huilt hij langs het raam.

ZA Ma 19012015 Kaapstad rondreis naar Kaap Die Goeie Hoop - Simon's Town - Muizenberg - Alphen - Kirstenbosch National Botanical Garden - Victoria Warf Shopping Center

Vanmorgen met de kokkinnen gebabbeld. Ze spraken allebei Afrikaans wat ze mij graag aanleerden, op het vlak van eten: spek, spiegelei, varkeswors of rundswors, witboene in soos, maar ook sjampioens voor paddestoelen. En baaye dankie. Het is hier na Zoeloe en Xhosa de derde taal. Engels is naar gesproken moedertaal de zevende van de twaalf officieel erkende talen. Al is Engels de officiële communicatietaal.

Naar verluidt ontstond Afrikaans als een mengtaal uit het VOC Nederlands, met Maleis en Indonesisch voor het eerst geschreven met Arabische letters. Nogal wat zwarten en kleurlingen gebruiken het als hun echte moedertaal. Lang niet alleen de blanke Afrikaners.

B.

Bennie was er om 9 uur in uniform: korte broek, stapschoenen, hemd met firma-emblemen erop geborduurd en dan nog zijn mooie badge als officiële gids. Hij heeft weinig haar nog, een enorme witte krulsnor, is eerder klein en heeft via zijn oudste zoon een tweedehands Mercedes Benz B200



op de kop kunnen pikken. Die werkt namelijk bij de Mercedes garage en kreeg die wagen aangeboden van een weduwe op een afgelegen boerderij die er altijd heen en weer mee reed naar de winkel in het belendende stadje. Piekfijne auto met zwarte lederen zetels voor een goeie prijs. Zijn oudste is nu 34 jaar en niet gehuwd. Hij woont al jaren op zijn eigen, is heel erg netjes en heeft geen zin in een vrouw die hem allerlei toegevingen zal vragen, terwijl hij het nu zo prima voor elkaar heeft. Zijn tweede zoon is veel jonger en artiest. Hij maakt conceptuele kunst genre betonnen platen die hij in stukken breekt die dan apart voor 3000€ verkocht worden. Aan buitenlanders, welteverstaan. Hij geeft ook les over dat soort kunsten in Finland, Denemarken, Duitsland en zo.

Hij woont bij zijn partner, een arts, aidsspecialist die internationaal onderzoek doet naar Aidspatiënten in SA. B. denkt nu dat hij nooit kinderstemmetjes in zijn huis zal horen.

Zijn vrouw is gerenomeerd als koekjesbakker die haar eigen receptuur op punt heeft gezet waarmee ze in speciaalzaken en bij een vaste klantenkring flink succes boekt.

Hij heeft als hobby bomen in zijn tuin aanplanten, verzorgen en er fruit van oogsten.

Hij komt uit een hugenoten boerenfamilie uit Namibië.

Nadat de boeren in de Westkaap door de Engelsen werden overwonnen in de verschrikkelijke boerenoorlog waar de Engelsen proportioneel de zwaarste verliezen ooit hebben geleden, weigerden de meeste van hen onder Engels bestuur te leven. De grote trek kwam op gang naar de Karoo. Zijn oudste voorvader was een tandarts, uit de Bourgogne. De hugenoten waren na de gruwelen van de Bartholomeusnacht gevlucht naar oa Nederland en de VOC gouverneur van de Kaap, Vander Stelt, vroeg om wijnbouwers want de Portugese schepen haalden grote successen met de wijn in vaten aan boord van hun schepen.

Zijn familie vluchtte voor de Engelsen naar Namibië waar als protectoraat later ook de Zuid-Afrikaanse Apartheidswetten golden. Hij deed ook zijn dienstplicht in het Zuid-Afrikaanse leger en nadien nog een paar jaar slecht betaalde beroepsonderofficier van de militaire politie in Angola tegen de Russen en Cubanen, want de zwarten waren aldaar heel wat minder strijdlustig aldaar. In het begin vochten ze vanop Unimogs waarop ze zandzakken monteerden. Later de grote V pantsers op zes wielen, zoals ik ze nog zag in Zimbabwe, met staalplaten tegen berm bommen. Het Angolese MPLA werd goed versterkt met stalinorgels en zij kregen raket lanceerders. Het werd zo nog meer een materiaalslag.

Zij behoorden tot de eerste lichterlijngers die daar vochten.

Hij zwaaide af als adjudant en kreeg dan voorkeur voor opleiding en staatsjobs, maar hij ging werken voor Mobil Oil om een benzinepompennetwerk op te zetten.

Na 20 jaar vertrok Mobil Oil wegens Jesse Jacksons oproepen tot het terugtrekken van alle VS investeringen uit SA.

Hij is dan cursussen gaan volgen om reisgids te worden in toerisme dat begon te boomen, met het deel van zijn pensioenfonds dat hij opnam en ook besteedde aan de studies van zijn kinderen. En dus nu verder geen pensioen. Maar hij doet zijn werk heel erg graag wegens hij noch zijn vrouw mensen die zonder andere mensen kunnen. Hij had wel eens gedacht om op een boerderij in de Karoo te gaan wonen met schapen. Met de dichtste buur op 30 km. Bij nader inzien niet zo'n praktisch idee dan. En dus ging die droom niet door en blijft zijn vrouw koekjes bakken en hij gidsen, maar nu alleen nog voor Nederlanders en kleine groepen wegens dan minder problemen met bejaarden in de groep.

Controle en bavianen.

De weg naar de Kaap loopt lang over het traject dat ik nu al drie keer gedaan heb in de andere richting. Tot Hout Baai waar nu door de felle stormwind massa's zand over de weg wordt geblazen. Omdat er huizen waren afgebroken en geen groen aangeplant beginnen de duinen te verschuiven. Behoorlijk snel want de weg moet nu reeds worden vrijgemaakt van het opgewaaid zand.



Vandaar langs een zeer stormachtige oceaan naar Kaap Die Goeie Hoop die ver in een natuurreserveaat zonder bomen ligt. Langs de kust loopt nu een tolweg nadat er enkele jaren geleden een enorme aardverschuiving was die grote en dure aanpassingswerken meebracht. Na een paar kilometer worden we tegen gehouden door twee zwarten in een fluo hesje die het betaalbewijs moeten zien en er een paarse stempel op slaan als gecheckt.



Om de kassa juffrouw te controleren die wel eens zwart zou kunnen ontvangen of helemaal niet.

Het wordt hier wat: iedereen wordt gecontroleerd door weer anderen.

Onderweg opgehouden door een grote troep bavianen.

Ze zijn hier beschermd maar ontzettend vervelend en slim. Als ze in je auto geraken krijg je ze volgens B. er nauwelijks nog uit. Ze breken huizen binnen en slopen de inboedel, vooral de koelkasten met een voorkeur voor blikjes cola of stoppen van flessen zoet die ze ontstoppen. Water hoeven ze niet. En verder schijten ze

alles onder.

Op de weg blijven ze met hun kont op het warme asfaltzitten uit de wind om proteavruchten te vreten. De ondernemendste beklimmen de auto's om wat te krijgen. Als je een raam opendoet steken ze hun hand of voet binnen om iets te pakken. Sommige zwarten proberen hen dan een hand of voet af te snijden. Handige grondstof voor allerlei magische ritualen.

Kaap Die Goeie Hoop

Japanners en vooral Chinezen stormen allemaal naar Kaap Die Goeie Hoop voor de foto want zij zijn naar verluidt erg bijgelovig. Dat brengt hen het hoogste geluk.

Tegenwoordig blijven de Chinese toeristen wat weg wegens Ebola in Afrika. Japanners laten zich daar niet door afschrikken.

Het waait enorm, ik wankel als ik over de grote keien de houten plaat met het Kaappunt probeer te bereiken voor de foto. De zee gaat ontzettend te keer. Bij winden boven 180 km/ uur wordt het park gesloten. Er groeien dus amper bomen, behalve die met decennia zorg werden opgekweekt rond de laatste boerderij die bij de oprichtingen het park werd geruimd. Nu is er een toeristisch informatiecentrum.

Het toeristisch complex van Cape Point, wat verderop met een vuurtoren geeft zogezegd de exacte plaats aan waar de twee oceanen op elkaar botsen.

Volgens B ligt het in realiteit verder naar het noordoosten.

De zee is ontketend maar hier zitten we hoog voor een goeie koffie met een mooie tekening in het melkschuim.



Een Amerikaans koppeltje met hun kleuter die in Ghana 'missioneren' wordt door de dienstvergewaarschuwd voor de bavianen die onderaan het muurtje zitten te loeren om hun sandwiches af te pakken. Die beesten zijn erg brutaal.



In Zimbabwe werd er destijds serieus op gejaagd. Wanneer zo'n troep de tuinen of maisvelden van een dorp plunderen hebben de mensen geen eten meer. Zij proberen die bavianen in een boom te jagen. Desnoods proberen ze in een kring onder de boom gedurende dagen met stenen en stokken de apen te verwonden zodat ze oververmoeid uit de boom vallen.

Waarna ze hen doodslaan en opeten. Robert Mugabe riep dertig jaar geleden zijn ZANU partij-jeugd op om dissidenten op te jagen zoals bavianen in de bomen. En vol te houden tot ze uit hún bomen vielen om ze dan te ontmaskeren en dood te slaan. Iedere meeting tot in het kleinste gat toe werd beëindigd met een luide daverende uitroep "Long live Zanu-PF, long live comrade

Mugabe, DOWN WITH THE DISSIDENTS!!!"

Ik was nog niet zo lang als dissident uit mijn communistische partij PvdA vertrokken.....

Simon's Town

We rijden verder langs de kust tot de belangrijkste haven van de Zuid-Afrikaanse krijgsmarine! Er liggen nog twee fregatten, ze hebben er nog één, elders. Nog wat kleinere schepen en dat is het. Naar verluidt is er onvoldoende geschoold personeel om de schepen gevechtsklaar te krijgen. Er lopen veel ook vrouwelijke matrozen en officieren rond in schitterende uniformen met veel gouden onderscheidingstekens.

We eten - hij als gids in een aparte regeling - wat vis met water, want hij drinkt niet meer. Het eten is erg matig geprepareerd.

Er komen wat jongens koorzangen debiteren voor geld. Maar verder zijn twee zwarte kinderen naakt met een apenvellen om hun kont aan het dansen met bellen om de benen op het ritme van een derde trommelaar.



De huizen langs de straat zijn vroeg victoriaans met gietijzeren veranda's aan de straatzijde.

Het paleis van de admiraal is waarlijk schitterend, maar sinds het einde van de apartheid zit de Zuidafrikaanse admiraal altijd in Pretoria, want hij heet naar verluidt bang van water te zijn.

Er lopen opvallend veel erg dikke goedgeklede vrouwen rond, een nationaal gezondheidsprobleem weet B. Want dat zijn de statussymbolen voor venten die goed boeren in politiek of zaken. Die pakken graag uit met het resultaat van heel de dag vreten, zoete maispap met vette saus blijkt dé

lekkernij, al zie ik er veel cola lurken en chips vreten!

Onderweg staan toiletten aan de panoramapunten.

B noemt ze graag happy rooms. Hij vindt de mensen altijd opgelucht glimlachen eens ze van de druk verlost zijn op het toilet.

Zoals met happy ending bij de massage.

Ik denk dat hij een serieus prostaatprobleem heeft. Maar na een nieuwe hartklep, twee knieoperaties en een melanoom in zijn hals heeft hij geen zin in nieuw ziekenhuiswerk.

Langs de ongelooflijke stranden - 30 km wit zand - met kilometers branding van Muizenberg waar talloze films worden opgenomen - het licht is er zo sterk dat ze geen lampen nodig zouden hebben - rijden we naar Kirstenbosch park. Doch vóór de berg moeten we nog door een enorme rookwolk van een grote brand die in de verte helikopters proberen te blussen.

Kirstenbosch

De laatste rondrijbus is vertrokken, dus met gids het park binnen langs fantastische planten, nog steeds veel bloemen, ook al is dé nationale plant Protea uitgebloeid, cicaden als oudste boomvarens die je alleen mag hebben met vergunning, vrijende koppels op het gazon, nijlganzen die schooien en schijten, de slangenhangbrugwandeling tussen de toppen van de bomen en verder langs de Nelson Mandela bloem die gekweekt is op de kleuren van de Zuid-Afrikaanse vlag. Het park is heel mooi onderhouden, maar de brandgeur en rook is hier ook hinderlijk.



B weet nog wat fraais over de familieruzie van de diverse Mandelaklieken, met name Winnie's tegen de rest. Zij wou Gracia Machel, de weduwe van Mozambique's president Samora Machel, die ook de laatste weduwe was van de als heilige aanbeden president, overal buiten houden. Maar de kleinzoon, een advocaat die zijn zaak heeft opgegeven om de opvolgende stamchief te worden, probeert zo ook een lucratief slaatje te slaan uit Nelsons lijk. Hij verzet zich tegen Winnie, die met de hele kwestie naar het hooggerechtshof getrokken is nadat het hooggerechtshof haar ongelijk gaf. Zij wil het laatste huis van Nelson waar zij volgens haar mede-eigenaar van was, omdat er zich een toeristisch fortuin aanbiedt.

The Last of its Kind

Only one clump ever found

Only one clump of *Encephalartos woodii* has ever been found. John Medley Wood (1827-1913) found the clump of four trunks in 1895 on a steep south-facing slope on the fringes of the Ntsovo forest in KZN. Medley Wood founded the Natal Herbarium and was Curator of the Durban Botanic Gardens. In 1903, Wood sent his deputy James Wylie to fetch some of the smaller offsets and three of them were given to the Durban Botanic Gardens. In a 1907 expedition, Wylie collected two of the larger trunks, both of which are still to be seen on the Old Conservatory terrace in Durban Botanic Gardens. In 1907 Wylie noted that the largest of the four wild trunks was badly mutilated. By 1912 there was only one 3m tall trunk left in the wild, and in 1914, the Forestry Department, concerned about the survival of the remaining stem, sent it to the Government Botanist in Pretoria. It is thought that this trunk subsequently died in 1944. Despite numerous excursions to the area, no other specimens have been found.



Encephalartos woodii

(Family: Zamiaceae) (Cycad Family)

(Extinct in the Wild) (IUCN Red List Category: EN)

EXTINCT IN THE WILD

At least one cycad species is found, with a dense, umbrella-like crown of dark green, pointed leaves 2.5m long. This plant is a sucker from one of the Durban Botanic Garden plants, a well-planted in Krommeboom in 1916.

It is the only cycad species found in the world.

It is the only cycad species found in the world.

Many trunks but one individual

Although extinct in the wild, *Encephalartos woodii* survives in cultivation, and is very well represented in botanic gardens and cycad collections throughout the world. Possibly as many as 300 specimens.

However, all of them come from leafy cuttings taken from the original plants discovered by Medley Wood. Therefore all of them are not all share the exact same genes.

Hope for the future?

Because there is no female plant and genetic diversity is low, *Encephalartos woodii* can form a viable population that can be reintroduced to the wild. Nevertheless, there is still the hope that another wild specimen may one day be found somewhere in the Ntsovo Forest and that it is a female.

For years, we have been using the *Encephalartos woodii* pollen from our tree to form hybrids with other relative *Encephalartos* subspecies and crossing the offspring with *Encephalartos woodii* again. A slow process but each successive generation is more and more *Encephalartos woodii*.

There is also the remote possibility that a spontaneous sex change will occur in one of our plants. Sex reversal has been observed in a few cases involving other species and once the process is more fully understood, it could be induced in *Encephalartos woodii* plants.

Mandela huizen

Naar verluidt staat het ANC op springen. President Zuma wordt door de betere niet Zoeloe Zuidafrikanen als een halve gare beschouwd, wegens zijn vele scheidingen en vier vrouwen en vele maîtresses, 20 kinderen, - wat naar eigen zeggen een onlosmakelijk onderdeel is van de Zoeloe cultuur . Net zoals stelen wellicht want hij heeft voor een kwart miljard Rand belastingsgeld zijn presidentieel paleis laten opknappen. En nog iets gelijkaardigs aan smeergeld getoucheerd ivm wapenverkoop. Zijn kliek heet nu gemeenzaam de mannen van 'Iron&Steal'! Het ANC had bij de eerste verkiezingen bij monde van Mandela beloofd dat in Zuid Afrika niemand nog zonder dak zal hoeven te leven. Dus werden de Mandela huizen - een containergroot huisje

met stromend water en elektra overall neergezet voor 15,000 Rand. De middenklasse werd daartoe extra belast maar de bouw was vaak een ramp wegens slechte fundering. Aanvankelijk schreven gladdere jongens zich op vijf plaatsen in, kregen gratis vijf huizen die ze verhuurden, of ze bouwden op het omliggende stukje grond de nieuwe krotten voor nieuwe illegalen. Dan kwam de hervorming: huizen van twee boxen groot met eigen keuze indeling én betalen voor water en elektra. 38.000 Rand en betalen voor gas en stroom zoals iedereen. Daartegen werden dan grote protestcampagnes opgezet. Het programma is helemaal failliet, die gratis huizen blijken veel meer illegale daklozen te genereren ipv te vermijden, laat staan het probleem op te lossen.



Volgens B. zijn veel zwarte Zuid-Afrikanen ontzettend luie kerels. Hij noemt ze steevast 'onze mensen'! Zij waren traditioneel de jagers en de vrouwen de werkers, dat is nog

zo. De vrouwen zorgen voor het inkomen, werken zich krom voor hun kinderen, doen het huishouden.

De venten vertrekken 's morgens naar de kruispunten waar dagloners zitten te wachten op werk en bidden de goede god dat hij hen die dag mag behoeden voor werk. Tegen 11 uur gaan ze in de schaduw liggen en na de lange siësta trekken ze weer naar huis waar ze voor het slapen de lieve heer luidop en op de blote knieën vragen om 's anderendaags toch zeker werk te krijgen om centjes thuis te brengen voor vrouw en kinderen.

B weet zeker dat geen enkele zwarte die tijdens het drukke verkeer aan de file chauffeurs van alles proberen te slijten Zuid-Afrikaan is. Hij maakt dus overall een babbeltje en effectief die kerels spreken allemaal prima Engels, zijn treffelijk naar school geweest en komen uit 'Rhodesia' !!!

Ze weigeren Zimbabwe als hun vaderland te

benoemen, hopen zo sympathie te wekken bij een Afrikaner boer zoals zij B inschatten.

Het zijn meestal Ndebele kerels, die stamverwant zijn aan de Zoeloe's.

Ze leuren met bloemen, kunstig gefruitselde dingen, macramé, lampenkappen.

Soms staan er mensen met blauwe overhangers de internationale daklozenkrant te verkopen: ex-gevangenen, waaronder ook veel vrouwen.

De echte heersers van het vrije Azania werken namelijk niet. Daar heb je vrouwen, illegale migranten en blanken voor. Sinds het einde dan de apartheid hebben autochtone mannen recht hebben op alles. En zeker uitkeringen ook al hebben ze nooit een klap uitgevoerd. Aldus onze gids.

1800 Rand krijg je hier als pensioen indien behoeftig = 180€ !

De kabelbaan naar Tafelberg kostte 250 Rand!

Het onderwijs is nare verluidt een ramp. De meeste leraars doen niets, kunnen niets en laten de kinderen in de les tekenen. Het is een soort bewaarschool tot 14 jaar. B. bezoekt met zijn groepen ook de townships met rondleiding en vraagt dan steeds in volle klas wat de kindjes die dag allemaal gedaan hebben. Steevast komt dan het tekenverhaal en staat de leraar met open bek te hikken.

Diploma's worden mits smeergeld graag verstrekt, zeker aan kinderen van de partijkaders. Maar die schuiven zo door naar het ambtenarenapparaat en kunnen daar verder geen kwaad. Elders





komen ze toch niet aan de bak wegens, stom, geen vak-kennis en lui.

Creatieve Misdaad.

Handige kerels pakken het ietwat anders aan. Bij zijn oudste broer in Pretoria was de beveiliging stuk en komt een firma dat eerstdaags herstellen. De dag voordien zit hij in de tuin te werken en stopt er op volle middag een blitse BMW met drie heren in kostuum met das die in deftig Engels aanbellen, binnenkomen met een pistool onder zijn neus toegang vragen tot de slaapkamer waar iedereen in de betere huizen een kluis heeft die hij beleefd gevraagd werd



te openen. Ze evacueren alle juwelen van zijn vrouw en delen hem nog steeds in beleefd Engels mee dat hij een uur lang geen alarm mag slaan, want dat hij zou moeten begrijpen dat ze dan met minder vriendelijke egards later zouden terugkomen. Dat was dus duidelijk een doorgetelefoneerd geval.

Er zijn hier heel veel bewakingsfirma's waarvan de meesten reclame maken voor 'armed response!'

Je mag inbrekers overhoop schieten als zijzelf aanvallen en gewapend zijn, nooit in de rug schieten want dan krijg je problemen.

Een truck met de neprevolver in de hand kan helpen als gewapende zelfverdediging.

Er zijn meer wapens in omloop dan 45 miljoen mensen. Op tv een reportage van een vrouw die met twee telefoontjes voor een paar duizend rand een pistool of zelfs een kalasnikov kocht in Sowetho. Granaatwerpers, kleine raketten en zwaar oorlogsmateriaal worden in townships voor een schamel bedrag verhandeld.

Blitse administratie

De V & A -infodienst stuurt me voor een buskaartjes doorheen het enorme Victoria Warf winkelcentrum tot bij een Myciti Busstation- een oplaadkaartsysteem met geld dat je per rit kan ontwaarden. Ik sta daar tussen een groep hoogbejaarde Hollanders aan te schuiven en als het mijn beurt is zegt de gapende koe achter het raam dat ze geen kaarten meer heeft. Gewoon omdat ze teveel papierwerk moet om zo'n kaart te verstrekken en vlak voor mij had ze er al twee moeten inschrijven met drie doorslagjes onder carbonpapier. Misschien kon ik om 20 uur terugkomen, dan kwam haar collega en die had wel nieuwe kaarten! Opladen is makkelijker daar hoeft ze behoudens op een knop drukken zelf niets voor te doen!

De Hollandse bejaarde dames waren al wat overspannen omdat het die dag de derde keer was dat ze kwamen opladen. De twee vorige keren was dezelfde dame offline! Ze kon zo echt geen elektronische betalingen ontvangen. En daar kan een mens nu eenmaal niets aan doen, toch? Ik vermoed dat je ze wat centen moet toeschuiven voor de dienst van een nieuwe kaart. Maar dat vertik ik. Indien morgen op Aderley station dergelijke problemen, ga ik bij de directie en op internet een en ander in de verf zetten.

De Hollanders waren Benidorm sinds vijf jaar spuugzat, alleen maar lawaai en enorme pullen bier zuipen temidden van getatoeëerde pummels van Engeland en Duitsland, verklaarde een ouderling. Hier was hen dat tenminste bespaard gebleven, het was ook veel rustiger, lekkerder en flink goedkoper met mooier weer dan nog!



Morgen dus hopelijk met de Myciti pas de stad weer effe in. Woensdag Stellenbosch, Paarl en Franschhoek voor de wijn.

ZA Kaapstad Di 20012015

Matige nacht wegens op CNN permanent gezeik over de slechte aanpak van islamitische terreur in Europa, alsmede de financiële crisis...

De debiele fellow travellers van de Daish islamitische heilstaat zijn nog idioter dan de fellow travellers met het communisme onder Stalin.

Het ergste dat ons in West-Europa kan overkomen is niet een

permanente staat van burgeroorlog, maar wel het knielen, buigen, toegeven op de basis van het Europees gedachtengoed waaronder de vrijheid van meningsuiting en gelijkheid van alle inwoners die deze basisprincipes broederlijk dienen te belijden.

In de hall staan twee moslimvrouwen met hun behoedende baardmens. Zij hebben beiden een nikab die het aangezicht helemaal bedekt. Hoe je daarmee in beschaafd land dat de gelijke rechten van alle mensen, zwart, blank, Kaaps en kleurling, man en vrouw, homo en hetero, durft buitenkomen zonder te worden opgesloten, ik vat het niet.

MyCiTi buspass Adderley

Te voet naar Adderley station voor een buspass. Onderweg wilde WiFi bij een bank waar ik gelukkig mijn mails kan binnenhalen.

Eigenaardig gevoel zo surfen op een bank onder een boompje tegenover een grote fontein en de public safety caravan waar vroeger Nelson Mandela en F.W. de Klerk zouden gezeten hebben, of zo. Verder is er niemand, wegens de bankbedienden binnen de glazen mastodonten. Dan te voet verder, langs de Heerengracht met veel verkeer, bewakers, verkopers...

De dame aan het loket is wel heel vriendelijk als ik haar na uitgebreid naar haar welbevinden te hebben geïnformeerd, vraag wat voor haar het gemakkelijkste zou zijn, cash of CARD.

Al blijft het officieel hetzelfde, ze prefereert cash waarvoor ze een papiertje minder dient te schrijven.

Dus een movercard en 65 Rand erop voor het rijden. Samen 100 Rand, of tien €.

De zwarte jongen die met zo'n schuine pet en muziekoortjes voor mij sportief gekleed staat te wezen heeft exact dezelfde schoenen aan als ik: Nikes air zwarte hoge met veters en straps, die hij laat loshangen alsof hij net uit zijn bed komt.



Ze zijn even nieuw als de mijne, zij het een paar maten kleiner.

Met de 102 naar Ons kasteel.

Mooi gerestaureerd in het geel, 30R entree met om 12 uur de wisseling van de wacht.



Zes soldaten met een chef die heen en weer stappen tussen de pui van de gouverneurswoning en de intussen gesloten poort die zij ceremonieel openen om dan de sleutel in formatie aan de kapitein van de wacht te overhandigen op de pui. Het is een ietwat tragische ceremonie: lichtgekleurde zwarten in een soort witte trainingsbroek met oranje bies, een gammel geweer over de schouder in alle hoekgraden die je kan verzinnen, met zwarte schoenen. Een blauwe bloes en een zwarte hoed met oranje bies en insigne. De kapitein presenteert een oud zwaard, wat moeilijker uit de schede te trekken wegens een deuk erin.

Leger

Het heeft iets lachwekkend. Temeer dat het hier een echte rekruteringspost is van het Zuid-Afrikaanse leger! Edoch tot volgende week gesloten wegens 'tijdelijke redenen'.

Er lopen wat bejaarde onderofficieren rond in battle dress.

Ze doen hier soms zeer veel moeite om het allemaal echt te laten lijken, maar het ridicule overheerst.

B, die nog altijd over de faciliteiten van het leger kan beschikken en een pas van zijn rang heeft, maakt zich daar nog druk over. Als hij soldaten in de publieke ruimte ziet hangen of lummelen, dan stapt hij erop af met de order 'Stand Straight!' En dan helpt het pasje heel goed.

Hij vindt dat het leger een groot probleem is wegens verregaande ondeskundigheid.

De doden en gewonden bij de betogingen en stakingen van de platinamijnen vorig jaar zijn volgens hem uitsluitend het gevolg van het feit dat die tegenwoordige sukkel van de politie niet in staat zijn om een woeste massa onder controle te krijgen. Zij zijn gewapend en zo bang als een wezel. Er schiet iemand of er valt een knal van desnoods een deur die in het slot waait, waarop ze van de grote schrik als gekken beginnen te schieten en de ellende niet meer te overzien is. In zijn tijd was het een ander paar mouwen!

Gidsen

Ook de bevallige Indische gidse die na iedere zin 'Okayyyyy?' zegt en een debiel verhaal ophangt na het minstens zeven keer helemaal herhalen van haar verwelcoming inclusief de vraag of iedereen Engels begrijpt en of de intussen driekwart Afrikaners bleven zeggen dat het ook voor hen in het Engels kon. Ze mompelt wat in het Afrikaans tegen de kinders die het ook allemaal spuugzat zijn tot de folterkamer. Daar haak ik af want de onnozele praat van de gidse is niet meer te harden, niets is er origineel maar er moeten absoluut de vreselijkste gruwelen gesuggereerd worden. 'Any questions? Okayyyyy?' Over hoe de slaven werden gefolterd en hoe foltering volgens de Hollandse wetten diende om bekentenissen te vergemakkelijken, want zonder bekentenis geen

vonnis en zonder vonnis geen executie ervan. Intussen is de wind gaan liggen en wordt het loeiheet.

Het museum in de gouverneurswoning is schattig, groots en wat onnozel. De vice heeft een kleiner donkerder gedeelte, met meubels uit Holland, vooral kasten, hele sjeke en een draagstoel die altijd in de hal of ontvangstruimte stond als uiting van iemands maatschappelijke positie.

Het legermuseum is belachelijk, fout, opgezet voor en door debielen. Wat sabels, geweren en veel medailles voor de oorlogen tegen de Zoeloes, de boeren, WOI, naast een hoop idiote schilderijen op karton over de zwarte leiders van de stammen die verdreven werden.

Nergens een degelijk verhaal of toelichting.



Het keramiekmuseum is wel mooi en zelfs interessant vooral omdat reeds begin XXste eeuw blanke dames aan het kleien gingen en er een soort Anglo- Afrikaner pottenbakkerstraditie blijkt ontstaan te zijn, met kunstige vormen en kleuren. Later ontdekten ze dat godbetert die negers dat ook deden en dan zijn ze daar wat foto's gaan maken en met enkele zwarte kunstenaars gaan samenwerken.

Slaven.

Ik heb hier nu heel wat gezien en gelezen aan Zuid Afrikaanse ANC propaganda over de verschrikkelijke dingen die de zwarten aangedaan werden. Met name door de blanken en vooral dan nog de Boeren!

Ik ben ondertussen zover dat ik wel zeker weet dat er erg weinig van waar is.

Het hele propagandapraatje dient uitsluitend interne politieke belangen.

Om te beginnen woonden er amper San - Bosjesmannen op de Kaap als de Hollanders hier Kaapstad stichtten, wanneer ze dan verdreven werden door de Engelsen trokken ze begin 19de eeuw het binnenland in waar helemaal niemand meer woonde na de verschrikkelijke slachtingen - Mfecane - door de dissidente Zoeloegeneraals olv Shaka.

<http://en.m.wikipedia.org/wiki/Mfecane>

http://nl.m.wikipedia.org/wiki/Shaka_Zoeloe



Uiteraard zullen er verschrikkelijke dingen gebeurd zijn, uiteraard zullen veel mensen in penibele omstandigheden mishandeld en misbruikt zijn geweest. Maar dat was bij Shaka en co geen haar beter. Slaven mishandelen bracht niets op. Economisch was het ook maar zo zo om met slaven te werken tenzij je ze kon motiveren door ze goed te behandelen. Slaven konden niet met paarden werken omdat die de mishandeling op hun beurt door die slaven niet verdroegen.

Dus werd er met ezels gewerkt, wat veel minder productief was en is.

Slaven kosten geld aan eten, drinken, kleren, onderhoud, huisvesting, scholing, enz.

Uiteraard is het een aanslag op de menselijke waardigheid, maar dat was zeker niet alleen bij de Boeren en de Engelsen het geval. Meer nog en veel langer bij de Mohammedaanse heersers.

Segregatie

Maar dat mag hier niet gezegd, laat staan geschreven worden.

Alle zwarten zijn per definitie gerechtigd compensatie te eisen voor het lijden van hun voorouders. Man, man, man. Kom daar toch eens om.

De onnozelaars blijven erin hangen en dromen ervan dat de staat het voor hen allemaal gaat oplossen en dat zij nu kunnen rentenieren op het kapitaal aan leed dat hun eigenste voorouders misschien ooit ergens is aangedaan.

De slimme heren en dames weten natuurlijk veel beter.

Opvallend is hier ook dat de grote multiculturele samenleving uitermate gesegregeerd lijkt. Een zwarte in uniform spreekt niet tegen een andere zwarte die de Dolfijnvijver aan het schoonmaken is. Die praten onderling binnensmonds en mompelend.

Zwarten in kostuum kijken en lopen gewoon door zwarten in werkkledij.

Witte Afrikaner praten niet met witte Engelstaligen en omgekeerd, tenzij hoognodig.

Iedereen ontwijkt of ontkent elkaar.

Alleen tegen overduidelijke toeristen praten ze allemaal wel.

Om te krijgen, te verkopen of te helpen..

Het motto hier lijkt eerder te zijn, leven en laten leven en iedere confrontatie vermijden.

Gisteren hoorden we over "padwoed". Dat zijn woedeaanvallen van chauffeurs tegen anderen op de pad, of baan. Verkeersagressie bvb. Iemand met je grootlicht aansporen leidt makkelijk tot een gewelddadige aanvaring. Dan slaat de padwoed toe.

Busstation Civic Centre

In een min of meer gekoeld reuzegroot busstation wacht ik met wat oude blanke dames voor de lijn naar Waterfront aan de zee kant. De jonge zwarte vrouw voor mij leest een Afrikaner krant met sensatieverhalen over witten en zwarten die moorden, slachtoffer zijn, relatie- en geldproblemen hebben.

Met de bus naar de vergeefse pasjeshalte van gisteren. Ik wou iets degusteren in de betere tent aldaar. Edoch er is helemaal geen WiFi!! De serveuse helpt me wel met de suggestie dat er boven een Primi met WiFi is.

Die Primi heet ook nog Piatti, een Italiaan met zwart personeel.

Antipasti redelijk, maar de linguine al dente met zeevruchten en pikante saus is excellent..

Bijzonder hartelijke bediening door een jong Xhosa meisje met extensies!

Ze doet me aan die van Toto Africa dertig jaar geleden denken in de vlucht van Luanda naar Lissabon.

Te voet dwaal ik door het intussen verlaten immense winkelcentrum en verder over de Waterfront naar mijn hotel.

